

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 5Tdo/63/2021                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 2618010416                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 25.11.2021                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Peter Hatala             |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2021:2618010416.2 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obvineného T. T. N. V. C. W. H., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 25. novembra 2021 v Bratislave dovolanie obvineného T. T., podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Erika Magála, proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 27. júna 2019, sp. zn. 5To/49/2019, a takto

### rozhodol:

I. Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku sa vyslovuje, že uznesením Krajského súdu v Trnave z 27. júna 2019, sp. zn. 5To/49/2019, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku

**b o l p o r u š e n ý z á k o n**

v § 319 Trestného poriadku a § 42 ods. 1 Trestného zákona

**v n e p r o s p e c h**

obvineného T. T..

II. Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e s a uznesenie Krajského súdu v Trnave z 27. júna 2019, sp. zn. 5To/49/2019 v celom rozsahu, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

III. Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku sa Krajskému súdu v Trnave p r i k a z u j e, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

VI. Podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku sa obvinený T. T. n e b e r i e do väzby.

### Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Senica (ďalej len „okresný súd“ alebo „prvostupňový súd“) z 31. januára 2019, sp. zn. 1T/50/2018 bol obvinený T. T. uznaný za vinného zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. spáchaného čiastočne samostatne a čiastočne formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1. obv. T. T. dňa 16. marca 2017 v čase okolo 23.00 h v obci Cerová, po vzájomnej dohode, spoločne s doposiaľ neustálenou osobou vystupujúcou pod menom „Palo“ preskočili oplotenie areálu roľníckeho družstva nachádzajúceho sa na adrese Cerová č. 372, po vojení do areálu družstva prišli k uzamknutej budove skladu bez označenia, zapísanej na liste vlastníctva č. XXX v k. ú. S., parcelné číslo 2188/30 so samostatnými vchodmi, na ktorej kliešťami prestrihli visací zámok, vošli do skladu a z jeho priestorov odcudzili 1 ks kálačku na drevo zn. Promat 14 T, preniesli ju k plotu, následne sa vrátili k budove, kliešťami prestrihli visací zámok na dverách vedúcich do ďalšej miestnosti skladu, z ktorej odcudzili 1 ks motorovú pílu zn. Dolmar typ 5105 a 1 ks motorovú pílu zn. Dolmar typ 6100, pričom oba uvedené priestory má v prenájme Ján Bodnár - JGMV, 906 32 Cerová 222, IČO: 33 517 550, následne sa opätovne vrátili k budove, kde nezisteným predmetom v dolnej časti vypáchili dvere vedúce do dielne patriacej T., nar. XX. H. XXXX, trvale bytom S., z ktorej odcudzili 1 ks motorovú pílu zn. Stihl 023, 1 ks príklepovú vrtačku zn. Makyta, 1 ks okružnú pílu zn. Protol, 1 ks lamelovačku zn. Ferm, 1 ks multifunkčné náradie zn. Ferm, 1 ks vibračnú brúsku zn. Bosh, 1 ks uhlovú brúsku 230 zn. Narex s diamantovým kotúčom, sadu vrtákov v hliníkovom kufríku, obsahujúca 10 ks vídiových vrtákov rôznych priemerov, 1 ks pásovú brúsku zn. Power plus, ktoré veci preniesli k plotu, vrátili sa k ďalšej budove skladu bez označenia, zapísanej na liste vlastníctva č. XXX v k. ú. S., parcelné číslo 2188/28, kliešťami prestrihli visací zámok, ktorým boli uzamknuté dvere na sklade nájomcu G. T., Y. XXX, IČO: 43 320 104, pričom z priestorov skladu nič neodcudzili, následne prešli k vedľajším dverám vedúcim do skladu, ktorý má v prenájme L. R., nar. XX. júla XXXX, trvale bytom S., I. XXX, na týchto kliešťami prestrihli visací zámok, zo skladu však nič neodcudzili, následne všetky odcudzené veci naložili do osobného motorového vozidla zn. Škoda Felícia, nezisteného evidenčného čísla, ktorým k objektu družstva prišli a odišli preč, čím poškodenej Allianz - Slovenskej poisťovni, a. s., Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, na ktorú po vyplatení poisťného plnenia na základe poisťnej zmluvy č. 511075476 poškodenému Jánovi Bodnárovi - JGMV, 906 32 Cerová 222, IČO: 33 517 550, prešiel nárok na náhradu škody, spôsobili odcudzením škodu vo výške 1.550,- eur a poškodením zámkov škodu vo výške 20,- eur, poškodenému T., nar. XX. H. XXXX, trvale bytom S. XXX spôsobili odcudzením škodu vo výške 1.345,- eur a poškodením dverí a zámku škodu vo výške 30,- eur, poškodenému G. T., XXX XX Y. XXX, IČO: 43 320 104 spôsobili poškodením zámku škodu vo výške 10,- eur a poškodenému L. R., nar. XX. Y. XXXX, trvale bytom S., I. XXX spôsobili poškodením zámku škodu vo výške 10,- eur,

2. v presne nezistený deň v období od 13. apríla 2017 do 18. apríla 2017 v čase medzi 02.00 h a 05.00 h v obci Rybky, v objekte skladových priestorov nachádzajúcich sa na parcele č. 112/3 v k. ú. G., ktorého vlastníkom je spoločnosť E.M. STAV s.r.o. Lopašov 79, v zadnej časti objektu prinesenými kliešťami prestrihol jeho pletivové oplotenie a vzniknutým otvorom vošiel do objektu, kde z drevenej palety nachádzajúcej sa pri opltení odcudzil hydraulický vrták na šmykom riadený nakladač zn. ATTEC 1200, priemeru 30 cm, výrobné číslo: 17645679, naložil ho do osobného motorového vozidla zn. Citroën ZX, čiernej farby, nezisteného evidenčného čísla a s týmto odišiel preč, čím spôsobil spoločnosti E.M. STAV s.r.o., 908 63 Lopašov 79, IČO: 46 292 420 odcudzením škodu vo výške 4.000,- eur,

Za to bol obvinenému podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 5 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov a šesť mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) bola obvinenému uložená povinnosť nahradiť poškodeným:

- L. R., nar. XX. Y. XXXX v T., trvale bytom S. XXX, škodu vo výške 20,- €,

- E.M.Stav, s.r.o., Lopašov 79, IČO: 46 292 420, škodu vo výške 4.000,- €,  
- Allianz - Slovenskej poisťovni, a. s. so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, škodu vo výške 1.874,87 €.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd zároveň poškodeného T. W., nar. XX. H. XXXX v T., trvale bytom S. XXX, odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti rozsudku prvostupňového súdu podal obvinený odvolanie písomným podaním z 26. marca 2019 (doručeným prvostupňovému súdu 26. marca 2019, č. 1. 332 súdnej časti spisu).

Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) o odvolaní obvineného rozhodol na verejnom zasadnutí uznesením z 27. júna 2019, sp. zn. 5To/49/2019 takým spôsobom, že podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného T. T. zamietol.

Dňa 17. augusta 2021 bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložené dovolanie obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 27. júna 2019, sp. zn. 5To/49/2019 a konaniu, ktoré mu predchádzalo, spísané prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Erika Magála (doručené elektronicky prostredníctvom ÚPVS 7. júla 2021 a následne poštou prvostupňovému súdu 11. júna 2021, č. 1. 445 - 457 súdnej časti spisu). Ako dovolacie dôvody prítom obvinený označil dôvody uvedené pod písm. d) § 371 ods. 1 Tr. por. (t. j., že hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky) a písm. i) § 371 ods. 1 Tr. por. (t. j., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť). Obvinený zároveň uviedol, že v súlade s § 374 ods. 3 Tr. por. podáva dovolanie aj proti konaniu na súde prvého stupňa.

Obvinený v rámci uplatnenej dovolacej argumentácie v prvom rade namietal, že nebol prítomný na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo 27. júna 2019 na Krajskom súde v Trnave, predmetom ktorého bolo rozhodovanie o jeho odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Senica z 31. januára 2019, sp. zn. 1T/50/2018, pričom krajský súd konal bez jeho prítomnosti napriek skutočnosti, že na takýto postup neboli splnené zákonné podmienky.

Poukázal na skutočnosť, že upovedomenie o termíne verejného zasadnutia mu nebolo nikdy doručené, a teda sa o termíne jeho konania nikdy nedozvedel. Argumentoval, že v súdnom spise absentuje ním podpísaná doručka, ktorou ho mal súd upovedomiť o konaní verejného zasadnutia. O tom, že o termíne verejného zasadnutia na krajskom súde nevedel, svedčí podľa jeho názoru aj fakt, že dňa 10. júna 2020 podal na okresný súd žiadosť o navrátenie lehoty na podanie odvolania proti rozsudku okresného súdu z 31. januára 2019, sp. zn. 1T/50/2018, nakoľko nemal žiadnu vedomosť o tom, že by krajský súd vôbec rozhodol o jeho odvolaní z 26. marca 2019. Na podporu svojej argumentácie poukázal na rozsudok najvyššieho súdu z 9. februára 2010, sp. zn. 2 Tdo 46/2009.

S poukazom na vyššie uvedené obvinený konštatoval, že krajský súd porušil jeho základné právo na spravodlivé súdne konanie, keď v rozpore s § 293 ods. 3 a nasl. Tr. por. rozhodoval na verejnom zasadnutí o odvolaní obvineného bez jeho prítomnosti, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky, čím došlo k porušeniu zákona v neprospech obvineného, pričom uvedené porušenie zakladá dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por.

V rámci ďalšej dovolacej argumentácie obvinený namietal, že okresný súd postupoval nezákonne, keď mu rozsudkom z 31. januára 2019, sp. zn. 1T/50/2018 neuložil súhrnný trest v zmysle § 42 Tr. zák. Rovnako tak obvinený namietal nezákonnosť postupu krajského súdu, ktorý zamietol odvolanie obvineného a stotožnil sa s argumentáciou uvedenou v rozsudku okresného súdu. Predmetná skutočnosť zakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Obvinený v tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že Okresný súd Trnava trestným rozkazom zo 14.

januára 2019, sp. zn. OT/13/2019 uznal obvineného za vinného zo skutku zo dňa 11. januára 2019 [právne kvalifikovaného ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák.] a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Súd mu zároveň uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní tridsaťšesť mesiacov.

Nakoľko bol obvinenému Okresným súdom Trnava uložený trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov, Okresný súd Senica mal v súlade s ustanovením § 42 ods. 1 Tr. zák. zrušiť výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Trnava a uložiť obvinenému súhrnný trest odňatia slobody, nakoľko skutkov, o ktorých rozhodoval Okresný súd Senica, sa mal obvinený dopustiť skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený rozsudok za iný jeho trestný čin (skutok, o ktorom rozhodoval Okresný súd Trnava). Obvinený v predmetnom kontexte poukázal na rozsudok najvyššieho súdu zo 7. marca 2018, sp. zn. 3 Tdo 75/2017, v ktorom najvyšší súd konštatoval, že nesprávne uložený súhrnný trest je zároveň dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

V rámci ďalšieho okruhu dovolacej argumentácie obvinený namietal, že okresný súd pri rozhodovaní o vine a treste aplikoval nesprávne ustanovenie, keď jeho konanie právne kvalifikoval ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., čím došlo k uloženiu neprimerane vysokého trestu. Obvinený má za to, že skutok, ktorého sa mal dopustiť, mal byť správne právne kvalifikovaný ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák., čím je naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

V tejto súvislosti poukázal na novelu Trestného zákona zákonom č. 214/2019 Z. z., ktorá nadobudla účinnosť 1. augusta 2019 a ktorá okrem iného novelizovala aj ustanovenie § 212 Tr. zák. Z novelizovaného znenia dotknutého ustanovenia vyplýva zrejmy rozdiel medzi tou istou skutkovou podstatou trestného činu krádeže pred prijatím novely Trestného zákona, a to predovšetkým s prihliadnutím na výšku trestu, nakoľko v súčasnosti je rovnaký skutok (ktorý sa obvinenému kladie za vinu) posudzovaný ako prečin, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov až tri roky.

Z dôvodovej správy predmetnej novely Trestného zákona vyplýva, že zámerom legislatívnej zmeny, ktorá spočíva v zlúčení odsekov 1 a 2 (pozn. autora: § 212 Tr. zák.), bolo zároveň odstránenie pochybností pri určovaní druhu trestu a jeho výmery s poukazom na ustanovenie § 38 ods. 1. Podľa takto nastavenej úpravy už nebude možné kvalifikovať trestný čin krádeže spáchaný vlámaním, pri ktorom bola spôsobená malá škoda, podľa § 212 ods. 3 písm. b), a teda ako trestný čin spáchaný závažnejším spôsobom konania v spojení s § 138 písm. e) Tr. zák. pri ktorom by sa použila vyššia trestná sadzba.

Obvinený má za to, že aj v zmysle pôvodného znenia ustanovenia § 212 Tr. zák. platilo, že ak si páchatel prisvojuje cudziu vec tým, že sa jej zmocní a takýto čin spácha vlámaním - už takýmto konaním napĺňa znaky základnej skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. (ktorá je v pomere špeciality k § 212 ods. 1 Tr. zák.), tzn. táto skutková podstata trestného činu je dokonaná, a to bez ohľadu na to, či pri tejto spôsobil páchatel škodu. V prípade, ak páchatel spôsobil väčšiu škodu (ako to bolo v prípade obvineného), ide o okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby, ktorá by pristupovala k znakom už naplnenej základnej skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. V súvislosti s uvedeným obvinený poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 26. septembra 2018, sp. zn. 3To/75/2018, ktorý sa odklonil od právnych záverov stanoviska, publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod číslom 116/2012.

S ohľadom na vyššie uvedené obvinený zastáva názor, že okresný a následne aj krajský súd nesprávne právne kvalifikovali skutok, ktorý sa mu kladie za vinu, pričom v dôsledku nesprávnej právnej kvalifikácie bol odsúdený za prísnejší trestný čin, než akého sa dopustil, čím bol porušený zákon v jeho

neprospech a naplnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

S poukazom na vyššie uvedené obvinený navrhol, aby najvyšší súd vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Trnave z 27. júna 2019, sp. zn. 5To/49/2019 a v konaní, ktoré mu predchádzalo, z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. bol porušený zákon v ustanoveniach § 2 ods. 1, ods. 7, ods. 9, § 34 ods. 1, § 293 ods. 3 Tr. por., ako i v ustanoveniach § 42 ods. 1, ods. 2, § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. v neprospech obvineného T. T., zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu, ako aj rozsudok okresného súdu, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

Po postupe v zmysle ustanovenia § 376 Tr. por. sa k dovolaniu obvineného vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Senica (ďalej len „prokurátor“) podaním z 24. júna 2021 (doručeným prvostupňovému súdu 25. júna 2021, č. l. 487 - 489 súdnej časti spisu), v ktorom uviedol, že sa nestotožňuje s námietkou obvineného, že odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obvineného v rozpore so zákonom, ako ani s námietkou týkajúcou sa nesprávnej právnej kvalifikácie skutkov, pre ktoré bol obvinený odsúdený. Z uvedeného dôvodu v tejto súvislosti nezistil existenciu dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. d) a písm. i) Tr. por.

Vo vzťahu k obvineným namietanému naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por. uviedol, že samotný krajský súd v dovolaní napadnutom uznesení konštatoval, že verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, pretože predvolanie naň mu bolo riadne a včas doručené a svoju neprítomnosť nijakým spôsobom neospravedlnil. Skutočnosť, že obvinený bol na verejné zasadnutie konajúce sa na krajskom súde 27. júna 2019 riadne predvolaný, vyplýva zo súdneho spisu, v ktorom sa nachádza doručka preukazujúca, že obvinený upovedomenie o tomto termíne prevzal do vlastných rúk 5. júna 2019. Prokurátor navyše uviedol, že pri vizuálnom porovnaní podpisu obvineného na doručkách, ktorými potvrdil prevzatie uznesení o vznesení obvinenia a podpisu na dotknutej doručke, ktorou potvrdil prevzatie súdnej zásielky obsahujúcej upovedomenie o termíne verejného zasadnutia odvolacieho súdu, možno konštatovať, že ide o zhodný podpis.

Prokurátor sa zároveň nestotožnil s argumentáciou obvineného, že skutky, ktoré sú mu kladené za vinu, mali byť kvalifikované ako prečin podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. a nie ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. V predmetnom kontexte poukázal na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené pod č. 116 v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, z ktorého vyplýva, že v prípadoch, keď si páchatel prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, spôsobí tak malú škodu a spácha čin vlámaním, naplní zákonné znaky zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák., pri použití § 138 písm. e) Tr. zák. Takéto posúdenie činu jeho podradením pod kvalifikovanú skutkovú podstatu je v pomere špeciality ku kvalifikácii skutku podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., ktorá sa použije len vtedy, ak páchatel krádežou vlámaním nespôsobí ani malú škodu. V nadväznosti na uvedené má za to, že právna kvalifikácia konania obvineného bola okresným aj krajským súdom ustálená správne, pričom táto bola ustálená v súlade so znením Trestného zákona účinného ku dňu spáchania skutku, ako aj ku dňu, kedy vo veci rozhodoval okresný a krajský súd. Z uvedeného dôvodu konštatoval, že ani v tejto súvislosti nedošlo k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Prokurátor však vyhodnotil ako odôvodnenú námietku obvineného, že prvostupňový, rovnako ako krajský súd postupovali nezákonne, keď obvinenému neuložili súhrnný trest podľa § 42 Tr. zák. K porušeniu zákona došlo tým, že rozsudkom Okresného súdu Senica z 31. januára 2019, sp. zn. 1T/50/2018 mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov a šesť mesiacov bez toho, aby bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Trnava zo 14. januára 2019, sp. zn. 0T/13/2019, právoplatného toho istého dňa, ktorým mu bol za prečin podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov a trest zákazu činnosti v trvaní tridsaťšesť mesiacov.

Je zrejmé, že obvinený skutky, pre ktoré bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Senica z 31. januára 2019 spáchal pred vyhlásením trestného rozkazu Okresného súdu Trnava zo 14. januára 2019, sp. zn. OT/13/2019. V zmysle ustanovenia § 42 Tr. zák. prichádzalo do úvahy pri rozhodovaní prvostupňového súdu uloženie súhrnného trestu a zároveň zrušenie výroku o treste uloženého obvinenému zmieňovaným trestným rozkazom. S existenciou predmetného trestného rozkazu sa však okresný, ako ani krajský súd nevysporiadali. Záverom prokurátor konštatoval, že neaplikáciu ustanovenia § 42 Tr. zák. možno podradiť pod „nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia“, zakladajúce dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

S poukazom na uvedené skutočnosti prokurátor uviedol, že považuje dovolanie obvineného v tomto smere za dôvodné, a preto navrhol, aby najvyšší súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. porušenie ustanovenia § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. rozsudkom Okresného súdu Senica z 31. januára 2019, sp. zn. 1T/50/2018 a uznesením Krajského súdu v Trnave z 27. júna 2019, sp. zn. 5To/49/2019, v neprospech obvineného a zrušil uznesenie odvolacieho súdu a rozsudok prvostupňového súdu

Podané dovolanie obvinený argumentačne doplnil podaním, spísaným prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Erika Magála (doručeným prostredníctvom ÚPVS 11. júla 2021, č. 1. 494 - 500 súdnej časti spisu), súčasť ktorého tvorila aj žiadosť obvineného o prerušenie výkonu trestu podľa § 380 ods. 4 Tr. por.

V samotnom úvode obvinený uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava odôvodnenia podaného dovolania, pričom jeho dôvody rozšíril o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. argumentujúc, že nezákonný postup okresného a krajského súdu, spočívajúci v neuložení súhrnného trestu v prejednávanej veci môže napĺňať aj uvedený dovolací dôvod. Z tohto dôvodu žiada, aby najvyšší súd argumentáciu týkajúcu sa neuloženia súhrnného trestu posudzoval aj v intenciách dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por.

S poukazom na aktuálnu právnu úpravu, v zmysle ktorej by boli skutky, ktoré sa obvinenému kladú za vinu, kvalifikované ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a) Tr. zák. (s trestnou sadzbou vo výmere šesť mesiacov až tri roky), požiadal najvyšší súd, aby podľa § 380 ods. 4 Tr. por. s prihliadnutím na vykonanú dĺžku trestu odňatia slobody rozhodol o prerušení výkonu trestu odňatia slobody. V prípade, ak by najvyšší súd nerozhodol o prerušení výkonu trestu odňatia slobody, navrhol, aby najvyšší súd v prípade zrušenia napadnutých rozhodnutí zároveň podľa § 380 ods. 2 Tr. por. rozhodol, že obvineného neberie do väzby a prepustil ho z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu. V ostatnom obvinený zotrval na návrhu bližšie špecifikovanom v podanom dovolaní.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) postupom podľa § 378 Tr. por. predbežne preskúmal dovolanie i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 2 písm. h) v spojení s písm. a) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.) a tiež v lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Najvyšší súd zároveň dospel k záveru o opodstatnenosti obvineným uplatnenej dovolacej námietky, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Úvodom rozhodnutia o dovolaní je nutné vo všeobecnosti zdôrazniť, že dovolanie predstavuje mimoriadny opravný prostriedok, keď nielen z označenia tohto opravného prostriedku, ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších. Tie sú ako dovolacie dôvody výslovne uvedené v § 371 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi ustanovenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, sú striktne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inšancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Pokiaľ ide o otázku viazanosti dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por., k tomu je dôležité poznamenať - tak ako to napokon najvyšší súd už stabilne zdôrazňuje v rámci svojej rozhodovacej činnosti - že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por. Teda zjednodušene povedané, podstatné sú vecné argumenty uplatnené dovolateľom a nie ich subsumpcia (podradenie) pod konkrétne ustanovenia § 371 Tr. por. (viď k tomu bližšie R 120/2012).

A napokon sa žiada zdôrazniť, že dovolací súd je vždy viazaný konečným skutkovým zistením, resp. skutkovými závermi, ktoré vo veci urobili súd prvého a druhého stupňa, a teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejme z dikcie § 371 ods. 1 písm. i) časť vety za bodkočiarkou Tr. por. Dovolací súd skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať (to neplatí len pre posúdenie dôvodnosti dovolania ministra spravodlivosti podaného podľa § 371 ods. 3 Tr. por.).

Vo vzťahu k dovolaniu obvineného je ešte pred samotným vysporiadaním sa s jednotlivými (vecne) uplatnenými dovolacími námietkami potrebné uviesť, že z obsahu podaného dovolania, resp. jeho doplnenia vyplýva, že obvinený v ňom okrem dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. d), písm. h) a písm. i) Tr. por. uplatňuje (ako samostatný dovolací dôvod) aj dôvod podľa § 374 ods. 3 Tr. por., a to s ohľadom na to, že ním vytýkané pochybenia prvostupňového konania neboli napravené ani v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

K tomu najvyšší súd poukazuje na súvisiace už ustálené judikatúrne závery (pozri rozhodnutie zverejnené v Zbierke pod č. R 47/2014-I), podľa ktorých ustanovenie § 374 ods. 3 Tr. por. neobsahuje samostatne uplatniteľný dôvod dovolania (obdobne ako § 369 ods. 3 Tr. por.), ale toto len v nadväznosti na § 369 Tr. por. a § 372 ods. 1 Tr. por. vyjadruje okolnosť, že aj keď sa z dôvodov uvedených v § 371 Tr. por. dovolaním napáda vždy rozhodnutie súdu druhého stupňa (okrem dovolania podaného ministrom spravodlivosti), možno dovolaním namietať aj chyby konania súdu prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku. Ak teda dovolateľ namieta chybu konania na prvostupňovom súde, musí táto chyba zodpovedať niektorému z dovolacích dôvodov vymedzených v § 371 Tr. por. a takto musí byť aj v dovolaní označená (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Inými slovami povedané, pre úspešnosť v dovolaní uplatnenej námietky je nevyhnutné, aby bolo v ustanovení § 374 ods. 3 Tr. por. predpokladané pochybenie (zároveň) subsumovateľné pod niektorý z do úvahy prichádzajúcich dovolacích dôvodov uvedených v § 371 Tr. por., keďže iba v danom ustanovení sú uvedené samostatne uplatniteľné dovolacie dôvody (bližšie pozri rozsudok najvyššieho súdu z 1. marca 2021, sp. zn. 1TdoV 5/2018)

Pokiaľ ide o samotnú dovoláciu argumentáciu, obvinený v prvom rade namietal tú skutočnosť, že verejné zasadnutie Krajského súdu v Trnave, predmetom ktorého bolo rozhodovanie o odvolaní obvineného proti rozsudku Okresného súdu Senica z 31. januára 2019, sp. zn. 1T/50/2018, sa dňa 27. júna 2019 konalo bez jeho prítomnosti napriek tomu, že na takýto postup neboli splnené zákonné podmienky, čím malo dôjsť k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por.

Najvyšší súd v predmetnom kontexte uvádza, že z obsahu spisového materiálu má za preukázané, že obvinený bol o termíne konania verejného zasadnutia na krajskom súde dňa 27. júna 2019 riadne a včas upovedomený, o čom svedčí doručka podpísaná obvineným, potvrdzujúca doručenie súdom zaslaného upovedomenia o konaní verejného zasadnutia do vlastných rúk obvineného dňa 5. júna 2019 (č. l. 335 súdnej časti spisu). Navyše, na základe porovnania podpisu obvineného nachádzajúceho sa na

predmetnej doručenke s podpismi obvineného, nachádzajúcimi sa na doručenkách potvrdzujúcich prevzatie iných súdnych zásielok možno konštatovať, že ide o totožný podpis.

Vzhľadom na skutočnosť, že obvinený svoju neprítomnosť na verejnom zasadnutí nijakým spôsobom neospravedlnil, pričom bol zároveň poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti, najvyšší súd v zhode s názorom krajského súdu, obsiahnutým v odôvodnení napadnutého uznesenia konštatuje, že boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky pre konanie verejného zasadnutia v neprítomnosti obvineného.

Na základe uvedených dôvodov preto nemožno prezentovanú námietku obvineného považovať za spôsobilú odôvodniť naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por.

V rámci ďalšej dovolacej argumentácie, s prihliadnutím na jej vecný dosah potenciálne podraditeľnej pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., obvinený namietal správnosť právnej kvalifikácie jeho konania ako zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák., ako aj tú skutočnosť, že mu nebol uložený súhrnný trest podľa § 42 Tr. zák.

Vo všeobecnosti vo vzťahu k samotnému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. považuje najvyšší súd za nevyhnutné zdôrazniť, že dovolanie z citovaného dôvodu možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Zo znenia predmetného dovolacieho dôvodu, ako aj z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojínštancné. Dovolací súd je tak viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. Rovnako nie je oprávnený ani posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

V dôsledku uvedeného iba s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov nemožno potom vyvodzovať predmetný dovolací dôvod. Ten je totiž daný len v tých prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. teda vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin alebo, že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom pod nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia je potrebné rozumieť napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premlčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného trestu, súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až § 43 Tr. zák.) a pod., i ukladania trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Tr. zák.

Ako už bolo vyššie uvedené, obvinený naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. odôvodnil okrem iného aj nesprávnou právnou kvalifikáciou skutku ako zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák., argumentujúc, že skutky, ktoré sú mu kladené za vinu, mali byť kvalifikované ako prečin podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák.

Najvyšší súd má v prejednávanej veci za preukázané, že obvinený si svojím konaním prisvojil cudzie veci tým, že sa ich zmocnil, spôsobil tak väčšiu škodu, pričom čin spáchal vlámaním. Pri riešení otázky právnej kvalifikácie daného konania najvyšší súd považuje za potrebné poukázať na stanovisko trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 12. decembra 2011, Tpj 116/2012 na zjednotenie výkladu zákona v otázkach právnej kvalifikácie skutku vykazujúceho znaky jednočinného súbehu trestného činu krádeže vlámaním podľa § 212 Tr. zák. a trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 Tr. zák. spáchaného závažnejším spôsobom - vlámaním v zmysle § 138 písm. e) Tr. zák., pomeru špeciality a zásady ne bis in idem, z ktorého vyplýva, že v prípadoch, ak si páchatel prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, spôsobí tak malú škodu a spácha čin vlámaním, naplní zákonné znaky zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák., pri použití § 138 písm. e) Tr. zák. Takéto posúdenie činu jeho podradením pod kvalifikovanú skutkovú podstatu je v pomere špeciality ku kvalifikácii skutku podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., ktorá sa použije len vtedy, ak páchatel krádežou vlámaním nespôsobí ani malú škodu (§ 125 ods. 1 Tr. zák.).

Opierajúc sa o závery vyplývajúce z predmetného stanoviska najvyšší súd dospel k názoru, že právna kvalifikácia konania obvineného ako zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák., bola okresným aj krajským súdom ustálená správne, v súlade so znením Trestného zákona účinného v čase spáchania trestného činu, rovnako ako aj v čase rozhodovania súdu. Na uvedenom závere nemení nič ani tá skutočnosť, že medzičasom došlo zákonom č. 214/2019 Z. z., s účinnosťou 1. augusta 2019 k novelizácii § 212 Tr. zák., kedy boli zlúčené pôvodné ustanovenia § 212 ods. 1 a ods. 2 Tr. zák. Najvyšší súd zdôrazňuje, že v časovom období medzi spáchaním trestného činu a rozhodovaním o vine, resp. nevine obvineného z jeho spáchania (krajský súd o odvolaní obvineného rozhodoval 27. júna 2019) k zmene zákona nedošlo. Súd v súlade s požiadavkou ustanovenou v § 2 ods. 1 Tr. zák. posudzovali trestnosť činu a trest ukladali podľa zákona účinného v čase jeho spáchania a tento vykládali v súlade so stanoviskom trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 12. decembra 2011, Tpj 116/2012.

Pokiaľ obvinený poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne z 26. septembra 2018, sp. zn. 3To/75/2018, ktorým malo byť v rozpore s vyššie zmieňovaným stanoviskom najvyššieho súdu konanie obdobného charakteru posúdené podľa ustanovenia § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., tak najvyšší súd v tejto súvislosti uvádza, že Krajský súd v Trenčíne vo veci sp. zn. 3To/55/2019 nerešpektovaním daného stanoviska trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu konal v rozpore s princípom právnej istoty. Práve z dôvodu rozdielného prístupu k súdnej ochrane, že ohľadom tejto skutočnosti bol v rozhodovacej činnosti súdov zistený rozdielny prístup v otázke aplikácie § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., resp. § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák., trestnoprávne kolégium najvyššieho súdu prijalo vyššie uvedené stanovisko za účelom jednotného postupu súdov pri rozhodovaní, ako to vyplýva z § 21 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Najvyšší súd nemá žiadny dôvod nerešpektovať prijaté stanovisko svojho trestnoprávneho kolégia, ktoré je pre jeho členov záväzné [§ 21 ods. 3 písm. a) zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov] a pokiaľ také stanovisko nerešpektovali sudcovia Krajského súdu v Trenčíne v inej trestnej veci sp. zn. 3To/55/2019, tak títo svojím postupom práve spôsobili nejednotnosť rozhodovacej činnosti nižších súdov v otázke, ktorá bola vyriešená spôsobom predpokladaným zákonom, t. j. prijatím stanoviska dotknutého kolégia najvyššieho súdu.

Z uvedeného dôvodu je potrebné konštatovať, že ani vyššie uvedená argumentácia obvineného týkajúca sa nesprávnej právnej kvalifikácie skutku nie je spôsobilá naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Naproti tomu najvyšší súd vyhodnotil ako opodstatnenú námietku obvineného smerujúcu k spochybneniu správnosti rozhodnutia okresného, ako aj krajského súdu, ktoré obvinenému neuložili súhrnný trest, a to napriek skutočnosti, že na jeho uloženie boli splnené zákonom stanovené podmienky.

Vo všeobecnosti sa vo vzťahu k súhrnného trestu žiada uviesť, že súd pristúpi k jeho uloženiu iba v prípade viacčinného súbehu, a to len vtedy, ak páchatel bol za časť retrospektívne sa zbiehajúcej trestnej činnosti odsúdený, a ak možno na takéto odsúdenie prihliadať. Súd teda páchatela odsudzuje za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok (resp. trestný rozkaz, ktorý má rovnakú povahu, ako odsudzujúci rozsudok) za iný jeho trestný čin, pričom zároveň platí, že skorší odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin páchatela musí byť právoplatný. Súhrnný trest je pre páchatela priaznivejší ako trest samostatný, pretože je v ňom zohľadnená skutočnosť, že páchatel sa dopustil ďalšieho trestného činu, pričom nebol varovaný odsudzujúcim rozsudkom týkajúcim sa skoršieho trestného činu. Preto možno súhrnný trest uložiť len vtedy ak medzi týmito trestnými činmi existuje viacčinný súbeh.

V súvislosti s vyhodnotením splnenia podmienok pre uloženie súhrnného trestu v danom prípade považuje najvyšší súd za podstatné poukázať na časový sled, resp. časovú os páchania trestnej činnosti obvineným.

Z obsahu predloženého spisového materiálu má najvyšší súd za preukázané, že obvinený bol trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo 14. januára 2019, sp. zn. 0T/13/2019 (právoplatným 14. januára 2019) uznaný za vinného za skutok zo dňa 11. januára 2019 [právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák.], za čo mu bol podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obvinenému zároveň uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní tridsaťšesť mesiacov.

Následne Okresný súd Senica rozsudkom z 31. januára 2019, sp. zn. 1T/50/2018 uznal obvineného za vinného za skutky, spáchané v marci 2017 a apríli 2017 [právne kvalifikované ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák., spáchané čiastočne samostatne a čiastočne formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.], za čo mu bol podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 5 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov a šesť mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Vzhľadom na skutočnosť, že v prejednávanej veci Okresný súd Senica odsudzoval obvineného za trestné činy, ktoré spáchal v marci 2017 a apríli 2017, t. j. predtým, ako bol obvinenému doručený trestný rozkaz Okresného súdu Trnava zo 14. januára 2019, sp. zn. 0T/13/2019 (právoplatnosť 14. januára 2019), ktorým bol uznaný za vinného za iný jeho trestný čin (skutok z 11. januára 2019), prvostupňový súd mal v súlade s ustanovením § 42 ods. 1 Tr. zák. zrušiť výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Trnava a uložiť obvinenému súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

S prihliadnutím na vyššie uvedené najvyšší súd konštatuje, že okresný súd, rovnako ako súd odvolací postupovali nesprávne, keď v danom prípade nezohľadnili existenciu vyššie špecifikovaného trestného rozkazu a obvinenému neuložili súhrnný trest. Takýto postup možno jednoznačne vykladať v neprospech obvineného, kedy bezpochyby došlo k naplneniu podmienky existencie zásadného vplyvu na postavenie obvineného (§ 371 ods. 5 Tr. por.).

Na podklade týchto úvah dospel najvyšší súd k záveru, že v danom prípade bol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., a preto vyslovil porušenie zákona v neprospech obvineného T. T. a napadnuté uznesenie krajského súdu, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, zrušil, pričom v ďalšom konaní bude povinnosťou krajského súdu vec opätovne prejednať a rozhodnúť tak, aby uložený trest zodpovedal dotknutým ustanoveniam Trestného zákona.

Napokon, keďže obvinený aktuálne vykonáva trest odňatia slobody, musel najvyšší súd v súlade s § 380 ods. 2 Tr. por. súčasne rozhodnúť o jeho väzbe. Vzhľadom na skutočnosť, že najvyšší súd nezistil v prejednávanej veci existenciu žiadneho z dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 Tr. por., rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Tento rozsudok bolo prijatý v pomere 3:0.

**Poučenie:**

